

Osud

Jaromír Nohavica, 1988

Am   C

1. Papoušek arara zobákem z krabičky

G

vytáh' mi na pouti los,

Am   F

stálo tam: čeká tě kytara, sláva a písničky,

E

smůla a rozbity nos.

2. Řek' jsem mu: máš krásné peří, papoušku-hlupáčku,
poutový čaroději,
ale kdo by dnes věřil osudům za kačku,
poukázkám na naději.

Am   C   G

R. Osud se nepíše přes kopírák,

C   G   Am   E

osud se na pouti nevybírá,

Am   C   G

osud je malůvka na lemu talíře,

Am   E   Am

vystydlá polévka zchudlého malíře, malíře, hm.

3. V zahradě za domem trnul jsem v úžasu,
když potom jednoho dne
spatřil jsem Salome s lilií u pasu,
jak ke mně pomalu jde.

4. Mé srdce spálila kopřiva, že něco nesmí se,
i když by mělo se dít,

pohřbený zaživa, pak s hlavou na míse,
bylo mi od toho dne těžko žít.

- R. Osud se nepíše přes kopírák,
osud se na pouti nevybírá,
osud je malůvka, vítr ji pomačká,
pečená brambora zmoklého pasáčka, hm.
5. S rukama nad hlavou, sám sobě rukojmím,
bojácný o vlastní strach,
procházel Ostravou trhovec odbojný,
já mu šlapal po patách.
6. Prodával zelí a kedlubny, nohy nás bolely,
zvolna se rozpadal šat,
on tloukl na bubny a já na činely,
tak jsem se naučil hrát.
- R. Osud se nepíše přes kopírák,
osud se na pouti nevybírá,
osud je ikona visící v kostele,
knoflíky po kapsách dobrého přítele, přítele, hm.
7. Salome, vrať se mi, volal jsem do noci
květnaté přívaly vět,
jsem nemocen písňemi, není mi pomoci,
horečka bortí můj svět.

8. K bytu mi přichází nožíři, cákance na botách,
na zádech plátěný vak,
hraju jen na čtyři akordy života, už jen tak-tak,
už jen tak-tak.
- R. Osud se nepíše přes kopírák,
osud se na pouti nevybírá,
osud je malůvka hebká jak oblaka,
šaškovská čepice zchudlého zpěváka, zpěváka, hm.
9. Končí se dostihy smutku a radosti,
sázky se vyplácejí,
napsal jsem do knihy přání a stížností
o svojí beznaději.
10. Žokej se pouzmál, ukázal na koně:
Plemenný arabský chov.
Koni jsem cukřík dal, pak k senu přivoněl
a zazpíval beze slov:
- R. Osud se nepíše přes kopírák,
osud se na pouti nevybírá,
osud je malůvka, tisíc let nepřecká,
balónek vnoučete, hůlčička stařečka, stařečka, hm.